

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת קְדוּשָׁים - גְּדֵל שְׂכָר כְּבוֹד הוֹרִים

"אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ" (ויקרא יט, ג)

באותם ימים הדרך לארץ ישראל ארכה כחודשיים וחצי! מאחר והפרוטה לא הייתה מצויה בכיסו, הדבר נשאר בגדר חלום, והיו כל מכיריו רואים את צמאונו העז.

שנה אחת בפורים עשיר אחד ניגש אליו ונתן לו במתנה כרטיס נסיעה לארץ. הוא החל בהכנותיו לקראת הנסיעה. כשהתקרב מועד נסיעתו, נסע לבית הוריו שגררו בעיר אחרת כדי לקבל את 'ברכת הדרך' לפני צאתו... בעודו מדבר עם אימו היא אמרה: "אני מבקש ממך שמיד כשתגיע לארץ, תשלח אלי מברק שמודיע לי שהגעת בשלום, כך אוכל לישון רגועה". כששמע זאת הבין שבמשך כל ימי הנסיעה אימו לא תישן רגועה.

רבינו מיד אמר: "אבטל את הנסיעה". אימו אמרה: "חס וחלילה, עליך לנסוע אלא תודיע לי כשתגיע". רבינו מסר את נפשו וביטל את הנסיעה - עם כל השתוקקותו העזה ונפשו הצמאה לנסיעה זאת. (מתוך באר הפרשה)

מכאן אנחנו למדים עד כמה עלינו להשתדל בכל כוחנו לכבד את ההורים תמיד. כפי שהאדם מתנהג עם הוריו, כך בניו שלו ינהגו איתו- שהרי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

במצוות כיבוד אב ואם ובמוראם התבארו דינים שונים. התורה הקדושה הבטיחה, כי מי שיהיה זהיר במצווה זו- יזכה לשכר רב, כמו שכתוב בתורה הקדושה: "כִּפְדֹת אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ- לְמַעַן יֵאָרְכוּ יְמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ" (שמות כ, יא).

מרן החיד"א זיע"א מקשה: מדוע דווקא במצווה זו גילתה התורה מה השכר הצפון למקיימים אותה ולא הסתירה זאת כבשאר מצוות? מרן החיד"א מתרץ: מכיוון שגלוי וידוע לפניו יתברך שהגבולות בין הדורות עתידים להיטשטש, וההורים עתידים למחול על כבודם. גם במקרה שההורים ימחלו על כבודם לפי ההלכה, הבן לא יזכה להבטחת התורה לאריכות ימים, מכיוון שהשכר מגיע אך ורק לזהיר בקיום מצווה זו על כל פרטיה.

מרן הגאון ר' חיים קניבסקי זיע"א הביא בספרו 'אורחות יושר' מעשה נורא על יהודי תושב בני ברק שנפטר. שבועות ספורים לאחר פטירת אותו יהודי הלך לעולמו גם בנו יחידו. הלכו לשאול את מרן ר' אברהם ישעיהו קרליץ זצ"ל (החזו"א זיע"א) לפשר המעשה הנורא. מרן החזו"א אמר שהבן נפטר מכיוון שלא היה זהיר בכיבוד הורים.

עד כמה רבותינו כיבדו את הוריהם, זאת ניתן ללמוד מהמעשה המופלא הבא. המעשה התרחש בבית נכדיו של הגה"ק ר' שלמה זלמן אונסדארפר זצוק"ל, שזקנם הרש"ז היה מגיד מישרים בפרשבורג. כל ימיו השתוקק לעלות לארץ הקודש.

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרר בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחת- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן רחל עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קנסב בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

פני עין חמד		
ע"א	כנסת לבית צאת לבית	ריבון חס
י"מ	18:43	19:55
ת"א	19:00	19:53
מ"ב	19:03	19:55
כ"ג	19:01	19:54

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – ספירת העמר – חלק ג'

האם נשים צריכות לספור 'ספירת העומר'? האם צריכות לספור עם ברכה? מה הדין אם אדם טעה במניין השבועות אבל צדק במניין הימים?

Ice ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה': נשים כידוע פטורות ממצוות עשה שהזמן גרמא. לכן נשים פטורות ממצוות ספירת העומר, מכיוון שהמצווה תלויה בזמן. אם אשה רוצה, היא יכולה לספור. לדעת הספרדים, סופרת בלי ברכה. **מקורות:** או"ח תקפ"ט, ו.

תשובה !

למנהג בני אשכנז, דעת הרמ"א שאישה שמקיימת מצוות עשה שהזמן גרמא, יכולה גם לברך עליה. יש פוסקים אשכנזים שהורו, שעדיף שאישה לא תברך על הספירה, מכיוון שלא מצויה בבית-הכנסת, ויש חשש גדול יותר שתשכח לספור יום אחד. יתכן שלא תשים לב לכך ותמשיך לספור לאחר מכן בברכה. השוכח לספור יום אחד (בלילה לא בירך וגם ביום - שכח ולא ספר), לא רשאי להמשיך ולספור בברכה. **מקורות:** 'משנה ברורה' תפ"ט, ג.

לכן, מי שנוהגת להתפלל בכל יום תפילת ערבית או שבני ביתה רגילים להזכיר לה לספור, החשש שתשכח לספור באחד מימי ספירת העומר קטן יותר, ולכן אם תרצה, תוכל לשיטת בני אשכנז לברך ולספור. **מקורות:** 'מגן אברהם' תפ"ט, א.

יש אומרים שלפי הקבלה, אין לנשים לספור את ספירת העומר אפילו בלי ברכה. **מקורות:** 'רב פעלים' ח"א סו"י י"ב.

לגבי ילדים, מצווה לחנך את הילדים הקטנים לספור את ספירת העומר בברכה מדין חינוך. אפילו קטן שהגדיל, כלומר: נהיה בר-מצווה בתוך ימי הספירה, אם הקפיד לספור את ספירת העומר לפני שנהיה בר-מצווה מידי יום, מכיוון שבעודו קטן לא היה מחויב במצוות מן התורה כמו גדול, לא יכול להמשיך לספור בברכה בשאר הימים. **מקורות:** שו"ת 'ביע אומר' ח"ג או"ח כ"ז.

הטועה בספירת העומר במניין השבועות, ואת המספר הימים מנה כראוי, יכול להמשיך לספור בברכה.

מסירות נפש

עד כמה רבותינו שקדו על התורה הקדושה מתוך מסירות נפש ומתוך עניות מופלגת, זאת ניתן ללמוד מהסיפור המופלא הבא. הגאון רבי יעקב ('בעל הטורים') סיפר: "אני הלכתי לשאול את אבי הרא"ש (הגאון ר' אשר בן יחיאל), כגון אני, האם אני כבר הגעתי לדרגת עניות כזו, שיכול לעשות שבת חול? ולא קיבלתי תשובה".

מדוע רבינו 'בעל הטורים' לא קיבל תשובה מאביו הרא"ש? אם לאביו הגאון הרא"ש היה כסף, הוא היה שולח לבנו תשובה. כלומר גם רבינו הרא"ש וגם רבינו יעקב 'בעל הטורים' היו עניים מרודים והפרטה לא היתה מצויה אצלם, אבל הם נודעו כגדולי עולם ושמם התפרסם בעולם. ראשונים ואחרונים, נודעו בעניותם, מסרו את נפשם בלימוד התורה הקדושה וזכו שהתפרסמו כגדולים בתורה מכיוון שלימודם היה מתוך מסירות נפש. הגאון ר' אריה לייב גינצבורג צ"ל התפרסם כשכתב את הספר 'שאגת אריה'. בתקופה מסוימת היה עני מרוד עד שאמר על עצמו שהוא 'אדם רע' - ר"ת אביון, דך, מך, רש ועני.

מידת השבוע: תפארת (שבוע שלישי).

צדיק המרכבה למידה: יעקב אבינו. איבר המרכבה למידה: כללות הגוף

הגדרת המידה: אמת-עסק התורה-התפארות. אמנם לא בעניין גאוה ח"ו, אלא יפאר התורה, ויתאהב של שמים על ידו. זה יעשה על-ידי שיראה את יופיה של התורה שדרכיה דרכי נועם. **עבודה עיקרית:** מידת הגאווה

הדגשות מיוחדות: יזהר ממאכלות אסורות, מקללות, מגזל וגניבה, מהזכרת שם שמים שלא בכונה, ולא יחדש הקדמות. (וספרתם לכם)

יום	יום	מידה	מידה ממ"ח קנייני התורה	הנהגה הפרטית ליום
ל' ניסן	ט"ו	חסד	במשנה	ישתדל לעזור בכל הקשור ללימוד, ובגופו, כגון להחזיר ספרים לטובת הכלל
א' אייר	ט"ז	גבורה	במיעוט שינה	יתגבר על כל ההפרעות בלימוד (כגון עצלות ודיבורים וכו'), ויתחזק במידת האמת
ב'	י"ז	תפארת	במיעוט שיחה	ילמד בהתמדה, ויכוון לעמוד על האמת לא לניצוח. גם יפאר התורה ולומדיה
ג'	י"ח	נצח	במיעוט תענוג	יקבע סדרים קבועים ללימוד ויקיימם, ויאמת ויקיים כל מוצא פיו בלי פשרות
ד'	י"ט	הוד	במיעוט שחוק	ללמוד בעמידה אם יכול, להדר בקימה בפני ת"ח, ויודה לקב"ה שזכה ללמוד
ה'	כ'	יסוד	במיעוט דרך ארץ	יטהר במקוה, וירבה בביהמ"ד (לא בבית) וכל מחשבותיו תמיד רק בדברי תורה
ו'	כ"א	מלכות	בארץ אפים	ילמד בפיו ויתפלל על הלימוד, ויכוון לבקש רפואה כדי להרבות כבוד שמיים

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com	הקדשת העלון ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926	לשאלות בהלכה נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144
--	---	--

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב מנחם מנדל מוויטבסק זצ"ל

הרב הקדוש רבי מנחם מנדל מוויטבסק זצ"ל - נולד בשנת ה'תצ"ט בערך (1738). כבר בילדותו דבק במגיד רבי דב בער ממזריטש זי"ע שקירבו מאוד. היה מראשי התלמידים ובמשך מספר שנים רבינו השקיע מאמצים גדולים בלימוד תורה על כל חלקיה.

לאחר פטירת המגיד ממזריטש בשנת ה'תקל"ג (1772) התיישב בליטא, אבל בגלל ההתנגדות עבר להורודוק ואח"כ לוויטבסק, שעל שמה נקרא. הקים שם חצר גדולה ורבים אליו נהרו לקבל הדרכה בעבודת ה'.

בשנת ה'תקל"ז (1777) עלה לארץ ישראל וכשלש מאות נפשות עלו איתו. כשהגיע לארץ ישראל התיישב בצפת ולאחר מכן עבר לטבריה. רבינו בנה שם בית מדרש. בארה"ק יסד את קופת הצדקה לרבי מאיר בעל הנס עבור עניי ארץ הקודש.

ענוותן. היה חותם 'השפל באמת'. בעל רוח-הקודש. מלומד בניסים. בנו רבי משה לא התמנה לרבי כצוואת אביו הק', אשר הורה לו שגם לא יחתום שמו 'בהרב'. נפטר ב-א' אייר ה'תקמ"ח (1788). חי כ-50 שנים. ציונו בבית החיים הישן בטבריה.

אביו: ר' משה (למד אצל הבעל שם טוב). **מרבותיו:** ר' דב בער (המגיד ממזריטש). **מתלמידיו:** הרה"ק ר' שניאור זלמן שניאורסון מלאדי (בעל התניא), ר' אברהם הכהן מקאליסק, ר' ישראל מפלאצק, ר' ברוך מקוסוב. **בנו:** ר' משה. **מספריו:** **פרי הארץ-** מדברי תורתו **פרי עץ- חידושים •מאמר מרדכי הארץ-** סיפורים על רבינו.

הגה"ח רבי ישעיה הלוי הורביץ סיפר, ששמע מאביו ששמע מחותנו-זקנו, הרה"ג מוהרי"ש העליר זצ"ל, כי רבינו בשבתו בעיה"ק טבריה ת"ו דרכו היתה לקבל שבת קודש מוקדם. פעם אחת ישב בערב שב"ק סמוך לערב ומקטרתו בפיו.

פניו היו כלפי ים כינרת וניראה שהוא טרוד מאוד במחשבותיו. הקהל היו כולם מוכנים להתפלל, אבל רבינו לא זז ממקומו עד כמעט סמוך לשקיעה. אז זרק מידו את מקטרתו ועמד להתפלל. כולם תמהו על כך אבל כמובן שאף אחד מהם לא הרהיב בנפשו לשאול את הצדיק על כך.

כשהצדיק ישב בסעודת שבת קודש סיפר לחסידיו ומקורביו שבכל ערב שבת, כל תפילות ישראל וכל תורתם ומצוותם שעשו בכל השבוע בכל העולם כולו, מתקבצים ובאים לארץ הקודש ומתעלים לשער השמיים. כולם באים דרך ים כינרת וטובלים שם.

ים כינרת שואל אותם: "באיזה זכות אתם באים מארץ תמאה להיכנס לארץ הקודש?", ותשובתם: "בזכות שמחזיקים את הישוב בארץ הקודש".

בזמן ההוא היה המנהג שהיו שולחים שד"ר מארץ ישראל לחו"ל. הוא היה מסתובב בכל קהילות ישראל, כדי לקבל את הכסף מקופות רבי מאיר בעל הנס זיע"א. אחר-כך היה חוזר לארץ הקודש תובב"א עם תיבת הכסף. בשבוע ההוא אירע אסון נורא, כי השד"ר עם תיבת הכסף, שנסע דרך העיר קאנסטאנטינאפול שוודיים קפצו עליו והרגו אותו ר"ל, ולקחו את הכסף.

מכיוון שהתרומה של בני חו"ל הלכה לטמיון ולא הגיעה לבני ארץ ישראל, לכן איבדו את זכותם. ים כינרת לא נתן להם להכניס את תפילתם ותורתם וכו', והדבר היה קשה לבני חו"ל. לאחר מכן התברר כי רבינו כיוון שהשוודיים יתפסו ותיבת הכסף נמסרה לרב שם כדי לשלוח אותה לארץ ישראל ת"ו. רק אז הים הניח להם להכניס את תפילתם ותורתם. (מגדל עוז)

פ עם אחת רבינו התאכסן אצל אחד מחסידיו. כשהסב לסעודה נשמע קול פעמונים. הרבי התעניין לפשר הקול, בעל הבית סיפר לו, כי בסמוך לו עומד בית עבודה זרה ומשם בא הצלצול. רבינו הגיב על דבריו בלשון פליאה: "איך יתכן שבית תפילות יעמוד בסמוך למעונו של איש יהודי?".

עוד לפני שרבינו גמר את סעודתו הכומר החליט לפתע פתאום כי לא ראוי שבית תפילות יעמוד במקום הזה. הוא ציווה להרוס את הבניין ולקבור משם את העבודה זרה לחלוטין...

ר בינו היה המקריא בתקיעת שופר אצל רבו, המגיד הגדול ר' דב בער ממזריטש. שנה אחת רבינו לא הגיע לשם בראש השנה והרה"ק יצחק לוי מבארדיטשוב מילא את מקומו. כשהרה"ק מבארדיטשוב התחיל לומר 'תקיעה'- הוא התעלף מיד. רבו המגיד הקדוש אמר לו: "מדוע חששת כשראית את אברהם אבינו ע"ה? הלא חברך רבי מנדל רואה הרבה יותר ולא חושש". רבינו היה אז רק בשנות השלושים לחייו.

ה הרה"ק בעל התניא זי"ע שהסתופף בצילו של רבינו, נשאל פעם על ידי הרה"ק ר' נחום טברסקי (בעל 'מאור עינים') מצרנוביל: "במה היה כוחו של ר' מנדל?", בעל התניא ענה לו: "רבי מנדל ידע מחשבותיו של כל אדם". רבי נחום המשיך לשאול: "ומה בכך?". בעל התניא ענה: "גם ידע מחשבות אדם במשך כל ימי חייו".

הצדיק המשיך לשאול: "ומה בכך?", בעל התניא ענה: "כשרבי מנדל עבר בבית, הרגיש כל מה שחשבו בבית זה מעודו, וכל מה שעתידים לחשוב בו עד עולם". הרה"ק רבי מנחם נחום זיע"א התפעל עד מאוד מעניין זה.

כ שרבינו עלה לארץ ישראל, הוא שלח את המשמש שיעמוד ליד הכינרת בערב שבת-קודש ויאמר שרבי מנדל צריך דגים. המשמש עשה כן אבל חזר בידיים ריקות, כשלא העלה אפילו דג אחד. הרב שלח אותו שנית אבל גם הפעם שב בידיים ריקות. הלך רבינו בעצמו וקרא: "מנדל צריך דגים לשבת" ותיכף יצא דג גדול. תוך כדי קפיצתו מהמים התיז על רבינו עד שנרטב מכף רגל ועד ראש. רבינו אמר למשמש: "**הנה יש דג לשבת**".

הַיְהוָה דָּן כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת

השיעור, לא די, שהוא ניגש לקבל את עונשו, אלא הוא מתלוצץ בשאלות. **כאן לא עצר המשגיח ברוחו, והוא סטר לשמואל על פניו, "לך הביתה".**

שמואל התבייש עד עמקי נפשו, כשהוא תוהה לעצמו. "מה עשיתי? מה רע במה שאמרתי? מה לא בסדר במה שאמרתי? מדוע המשגיח סטר לי?"

הוא חשב, שהמשגיח ידע מסיפור, שקרה לו עם התפילין שלו, ולכן שאל אודותיהם. הוא בטח, שלא חשב שעומד הוא בפתחה של שיחת אזהרה, אלא היה בטוח, שהמשגיח מתעניין באכפתיות ושואל מתוך התעניינות היכן התפילין.

מה שאירע היה בבוקר, בעת ששמואל היה עטור בתפילין, הוא התכופף. התפילה של ראש נתקעה בקיר ונפסלה. הוא נשאר רק עם התפילה של יד, הכשרה, ואת של ראש ביקש לשלוח לתיקון.

עתה, כשהמשגיח שאל אותו על התפילין, היה בטוח שהוא יודע על התקרית בבוקר ורוצה לעזור לו. עד כאן היה סיפורו של הדרשן.

הסיפור נגע מאוד לליבי, וכבר למחרת הציל אותי ואת תלמידי. בכיתה שאני מחנך יושב ילד שסובל מבעיה בקרישת הדם.

כשהוא מקבל מכה שיוצרת שטף דם פנימי, גם ללא חתך חיצוני, הוא נכנס למצב של סכנת נפשות. באמצעים כל נפילה קטנה שלו מחייבת קריאה מיידית לאנשי 'הצלה' ופינוי מהיר לבית חולים.

בשעת השיעור קם הילד לרגע, והנה הילד שליידו לקח לו את הכיסא. ברחמי שמיים הבחנתי בכך, ניגשתי והחזקתי אותו, כדי שלא יפול, חלילה וחס.

חשבתי לעצמי: "מדוע שילד יעשה מעשה כזה? וכי אינו יודע שהוא מסכן בזה את חברו כפשוטו? האם הוא החליט לחמוד לצון וליצור אקשן של אמבולנס וסירנה? אולי סתם כך שכח מהמגבלה של החבר והתחשק לו לצחוק על חשבוננו ועל חשבוננו גם כן?"

הראש שלי דהר רק בכיוון השלילי, כמעט גערתי בילד לעיני כולם בתוספת עונש חמור, אלא שהסיפור מאתמול עוד הדהד בראשי. החלטתי לחכות להפסקה ולברר, מה עמד מאחורי הפעולה התמוהה של הזזת הכיסא.

קראתי לאותו הילד ושאלתי אותו: "מה חשבת, כשהזזת את הכיסא? הרי אתה יודע, שאם החבר שלך נופל זאת סכנת נפשות!" - "נכון, בדיוק בגלל זה הזזתי לו את הכיסא", ענה הילד, "ראיתי שהמשענת של הכיסא אינה מחוברת, כמו שצריך, ופחדתי שיפול. ברגע שקם החלטתי להחליף אתו את הכיסא שלי..."

עד כמה עלינו לדון כל אדם לכף זכות - לא נוכל לתאר ולשער. לעיתים רבות, גם כאשר אנחנו רואים באופן ברור מציאות מסוימת - **אם נחקור, נבדוק לעומק ונדרוש היטב, ייתכן מאוד, שנגלה, כי ראייתנו הייתה מוטעית.**

על כן, עלינו להיזהר עד מאוד, לבל נשפוט את הזולת ונחרוץ את הדין, בטרם נחקור ונדרוש את הדברים לעומקם, כפי שאירע גם בסיפור המופלא שלפנינו:

ישבתי עם חברי המלמדים והקשבתי לדרשן, שדרש בענייני חינוך. "תדעו לכם, שצריך לברר מה קרה. אל תענישו תלמיד, לפני שביררתם אצלו את כל העניין".

"אל תסמכו על השערות, אל תחשבו, שאם התלמיד שובב סימן שגם עכשיו ידו במעל. אל תסמכו רק על מראה עיניים. גשו אליו ובררו, וכך תמנעו צער לדורות!"

להמחשת דבריו הוא הביא סיפור שאירע בישיבה אחת, שביקשו לחזק את 'סדר שלישי'. הבחורים גילו סימני עייפות מוקדמים מדי, דיברו בעניינים שאינם קשורים בלימוד, והאווירה הכללית הייתה, שסדר שלישי אינו ככל הסדרים, 'מותר' לרופף קצת, לצחוק קצת...

כדי לחזק את ה'מצב' ולהחזיר לסדר שלישי את מעמדו הוחלט להביא משגיח חדש. המשגיח התחיל מיד ביד רמה.

הוא קבע שבתחילת הסדר יערך שיעור הלכה מתוך המשנה ברורה. את השיעור מסר בעצמו במטרה לרכז את הבחורים באופן שיהווה פתיח טוב לסדר.

באחד הערבים הוא הבחין בבחור שהעז לפטפט. המשגיח חשב, כי הגיע העת להראות קבל עם ועדה, כי אסור שיתרחש רפיון בסדר ג'.

המשגיח החליט להעניש את הבחור כהוגן, זאת למען ישמעו וייראו. הוא מצא לנכון להרחיק את הבחור מהישיבה למספר ימים.

"שמואל", פנה אליו המשגיח, "גש אלי אחרי השיעור". שמואל היה בחור טוב. אומנם הפעם נכשל בפטפוט שאינו במקומו, אבל בדרך כלל נשמע להוראות הצוות.

המשגיח, בהיותו חדש, לא שם לב שהוא 'תפס' בחור עדין, שאין לו כל כוונות חוצפה. שמואל עצמו לא העלה על דעתו, כי המשגיח מתכוון להעניש אותו בחומרה.

השיעור הסתיים ושמואל ניגש אליו. המשגיח שאל אותו: **"איפה התפילין שלך?"** כוונתו הייתה, ששמואל יארגן את התפילין שלו לקראת יציאה מתחומי הישיבה, אלא ששמואל ענה בשאלה: **"המשגיח, אילו תפילין? של ראש או של יד?"**

זה כבר היה יותר מדי. לא די, ששמואל דיבר באמצע

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	הרב יצחק בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל
אביבה בת שושנה רייזל ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוזה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן רחל ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
לטיף בן פרחת ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
אביבה לויש ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה	אילנה (מחזזת) בת שרה ע"ה	רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל	רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
חי זידי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	חי זידי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	סיים בן פרחת ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרהר ע"ה	יהודה בן סעדה ז"ל	מישא אסתר בת זרהר ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	אברהם בן טובה ז"ל